EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 28.8.2001
KOM(2001) 495 lopullinen

Ehdotus:

# NEUVOSTON ASETUS

## tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta annetun Komission asetuksen (EY) N:o 466/2001 muuttamisesta

(komission esittämä)

## PERUSTELUT

Tämä asetusehdotus on osa yleisstrategiaa, jolla pyritään vähentämään dioksiinien, furaanien ja PCB-yhdisteiden esiintymistä ympäristössä, elintarvikkeissa ja rehuissa. Tavoitteena on vahvistaa dioksiineille ja furaaneille enimmäismäärät useissa elintarvikkeissa.

Elintarvikkeitten ja rehujen saastuminen dioksiinien, furaanien ja polyklooribifenylien (PCB-yhdisteitten) vaikutuksesta aiheuttaa riskin kansanterveydelle. Sen vuoksi tarvitaan toimenpiteitä, joilla saastumistasoja lasketaan. Komissio totesi jo elintarvikkeitten turvallisuudesta antamassaan valkoisessa kirjassa (KOM(1999) 719, 12.1.2000), että dioksiineille olisi vahvistettava enimmäismäärät koko ketjussa rehusta elintarvikkeeksi. Feirassa kesäkuussa 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto pyysi komissiota ehdottamaan yhtenäisiä sääntöjä vierasaineille, erityisesti dioksiineille. Euroopan parlamentti kehotti täysistunnossaan 4. lokakuuta 2000 komissiota vahvistamaan enimmäismäärät dioksiineille ja PCB-yhdisteille kaikissa rehuissa.

Tasojen vahvistamisen tieteelliseen perustaan on paneuduttu ensisijaisena aiheena. Komissio pyysi elintarvikealan tiedekomiteaa ja eläinten ravitsemusta käsittelevää tiedekomiteaa arvioimaan ne riskit, joita dioksiinien ja PCB-yhdisteiden esiintyminen elintarvikkeissa ja rehuissa aiheuttaa kansanterveydelle. Niinikään arvioitiin, minkä verran EU:n väestö saa dioksiineja ja PCB-yhdisteitä ravinnon kautta, ja selvitettiin aineiden päälähteet. Elintarvikealan tiedekomitea antoi lausuntonsa 22. marraskuuta 2000 ja eläinten ravitsemusta käsittelevä tiedekomitea omansa 6. marraskuuta 2000. Elintarvikealan tiedekomitea antoi 30. toukokuuta 2001 ajantasaistetun lausunnon, joka perustui uuteen, tiedekomitean alkuperäisen lausunnon jälkeen saatuun tieteelliseen tietoon.

Elintarvikealan tiedekomitea on vahvistanut kyseisten aineiden siedettäväksi viikkosaanniksi (TWI) 14 pikogrammaa painokiloa kohti. Taso on samansuuntainen kuin väliaikainen siedettävä viikkosaanti (70 pg painokiloa kohti kuukaudessa), jonka FAO:n ja WHO:n yhteinen elintarvikelisäaineita käsittelevä asiantuntijakomitea määritteli kokouksessaan kesäkuun 2001 alussa. Tiedekomitean mukaan dioksiinien ja PCB-yhdisteiden keskimääräisen päiväsaannin on arvioitu olevan Euroopan maiden asukkailla 1,2–3,0 pg painokiloa kohti. Määrä olisi siis huomattavalla osalla Euroopan väestöstä suurempi kuin mitä pidetään toksikologiselta kannalta siedettävänä. Tiedekomitea on todennut, ettei tämä välttämättä merkitse sitä, että ihmisten terveyteen kohdistuisi olennainen riski, sillä siedettävän viikkosaannin arvo sisältää turvatekijän. Arvon ylittyminen vähentää kuitenkin turvatekijän suojavaikutusta.

Ihmiset altistuvat puheena oleville aineille pääasiassa ruoan kautta (yli 90 %). Tavanomaisessa ruokavaliossa eläinperäisten elintarvikkeiden osuus ruoan kautta tapahtuvasta altistuksesta on noin 90 % (eli noin 80 % ihmisen dioksiinialtistuksen kokonaismäärästä). Eläinperäisissä elintarvikkeissa oleva dioksiini on peräisin rehuista, ja rehut ja elintarvikkeet taas voivat saastua ympäristön saastumisen kautta. Sen vuoksi on kattavalla strategialla vähennettävä dioksiinia ympäristössä, rehuissa ja elintarvikkeissa.

Yleisen dioksiinisaastumisen vähentämisessä ovat erittäin tärkeitä suoraan lähteisiin kohdistuvat toimenpiteet, joilla rajoitetaan dioksiinien pääsyä ympäristöön tai torjutaan se kokonaan. Näitä toimenpiteitä käsitellään komission tulevassa tiedonannossa dioksiineja, furaaneja ja PCB-yhdisteitä koskevasta yhteisön strategiasta. Komissio on aikeissa esittää tämän neuvostolle, Euroopan parlamentille ja talous- ja sosiaalikomitealle suunnattavan tiedonannon syksyllä 2001.

Strategiassa keskitytään seuraaviin kahteen näkökulmaan:

- Ympäristön kannalta strategiassa keskitytään nykyisiin ja tuleviin toimenpiteisiin, joilla rajoitetaan dioksiinien pääsyä ympäristöön.

- Rehujen ja elintarvikkeiden turvallisuuden kannalta strategiassa käsitellään ennen kaikkea keinoja, joilla voitaisiin vähentää rehujen nykyisiä dioksiinipitoisuuksia. Tätä kautta pyrittäisiin saavuttamaan tavoitetasot ja vähentämään ihmisten dioksiinialtistus elintarvikealan tiedekomitean vahvistaman siedettävän viikkosaannin alapuolelle.

Jotta elintarvikkeiden ja rehujen dioksiinipitoisuuksia voitaisiin rajoittaa, on ryhdyttävä toimenpiteisiin myös jo elintarvike- ja rehuketjun tasolla.

Ehdotettavat elintarvikkeisiin liittyvät toimenpiteet rakentuvat kolmen pilarin varaan:

– Ensinnäkin vahvistetaan enimmäismäärät taustakuormitus huomioon ottaen tiukalle mutta saavutettavissa olevalle tasolle.

– Toiseksi vahvistetaan varhaisessa vaiheessa varoittamista varten toimintarajat, joiden ylittyessä toimivaltaiset viranomaiset ja toimijat ryhtyvät ennakoiviin toimiin saastumislähteiden ja -reittien paikantamiseksi ja eliminoivat ne.

– Kolmanneksi vahvistetaan tavoitetasot, jotka on saavutettava, jotta Euroopan väestön valtaosan altistus saataisiin laskettua alle elintarvikealan tiedekomitean määrittämän siedettävän viikkosaannin.

Ensimmäiseen pilariin liittyvästi komissio ehdottaa, että vahvistetaan elintarvikkeiden osalta enimmäismäärät taustakuormitus huomioon ottaen. Yhdenmukaisia enimmäismääriä tarvitaan hallintoon ja varmistamaan, että soveltaminen on yhtenäistä koko EU:ssa.

Turvalausekkeella, jonka mukaan tasoja laskettaisiin vuoteen 2006 mennessä, pyritään varmistamaan, että elintarvike- ja rehuketjun toimijat jatkavat ponnistelujaan ja pyrkivät kaikin tarvittavin toimin vähentämään dioksiinien esiintymistä rehuissa ja elintarvikkeissa.

Toksikologisesta näkökulmasta katsottuna enimmäismäärät olisi asetettava sekä dioksiineille että dioksiinin kaltaisille PCB-yhdisteille. Koska dioksiinin kaltaisten PCB-yhdisteiden esiintymisestä on edelleen hyvin vähän tietoja, voitaisiin kuitenkin päätyä epärealistisiin enimmäismääriin. Dioksiinin kaltaisten PCB-yhdisteiden osuus kokonaiskuormituksesta nimittäin vaihtelee käytettävissä olevien vähäisten tietojen mukaan. Niinpä ehdotettavien toimenpiteitten kohteena ovat dioksiinit ja furaanit; dioksiinin kaltaisista PCB-yhdisteistä odotetaan kattavampia tietoja, ja niiden saamiseksi toimitaan aktiivisesti.

Toisen pilarin mukaisesti asetetaan toimintarajat, joiden ylittyessä toimivaltaiset viranomaiset ja toimijat ryhtyvät ennakoiviin toimiin saastumislähteiden ja -reittien paikantamiseksi ja eliminoivat ne. Dioksiinien ja PCB-yhdisteiden esiintymistä rehuissa ja elintarvikkeissa onkin seurattava jatkuvasti koko EU:ssa. Jos aineiden pitoisuudet kasvavat tavallisuudesta poikkeavasti, saastumislähteet tai -reitit on paikannettava. Sen jälkeen on selvitettävä, millä toimilla saastuminen vastaavista lähteistä voitaisiin tulevaisuudessa estää, ja toteutettava nämä toimet.

Kolmas toimenpidepilari on tavoitetasojen vahvistaminen. Nämä tavoitetasot on saavutettava, jotta Euroopan väestön valtaosan altistus saataisiin laskettua alle elintarvikealan tiedekomitean määrittämän siedettävän viikkosaannin. Tavoitetasot antavat pontta toimenpiteille, joita tarvitaan, jotta ympäristöpäästöjä voidaan vähentää entisestään. Kun päästöjen vähentyminen lisääntyy, pitoisuudet eri elintarvikeryhmissä pienenevät ja lähestyvät tavoitetasoja. Vielä on kuitenkin vaikea ennakoida tarkasti ympäristötoimien vaikutusta pitoisuuksiin eri rehuaineissa ja eläinperäisissä elintarvikkeissa. Tieteellisesti kohtuullisen varmoja numeerisia tavoitetasoja ei siis vielä voida asettaa.

Samaan aikaan tämän asetuksen kanssa annetaan komission suositus jäsenvaltioille toimintarajoista ja tavoitetasoista elintarvikkeissa ja rehuissa.

Komission hyväksyttäviksi ehdotetaan piakkoin toimenpiteitä, joilla vahvistetaan vaatimukset näytteenotolle ja analyysimenetelmille.

Elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä 8. helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 315/93[1] 8 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti tämän komission ehdotuksen sisältämistä toimenpiteistä pyydettiin 25. heinäkuuta 2001 lausuntoa pysyvältä elintarvikekomitealta.

Komissio ei ole saanut ehdottamistaan toimenpiteistä puoltavaa lausuntoa, joten sen on edellä mainitun asetuksen säännösten mukaisesti viipymättä tehtävä toimenpiteistä ehdotus neuvostolle.

Ehdotuksella ei ole taloudellisia vaikutuksia Euroopan yhteisön talousarvioon.

[1] EYVL L 37, 13.2.1993, s. 1.

Ehdotus:

**NEUVOSTON ASETUS**

**tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta annetun Komission asetuksen (EY) N:o 466/2001 muuttamisesta**

**(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä 8 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 315/93[2] ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[3]

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta 8 päivänä maaliskuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 466/2001[4] mukaisesti elintarvikkeissa ei saa markkinoille luovutettaessa olla suurempia vieraiden aineiden pitoisuuksia kuin asetuksessa säädetään.

(2) Ilmaisu ’dioksiinit’ käsittää yhdisteryhmän, jossa on 75 polykloorattua dibentso-para-dioksiinia (’PCDD’) ja 135 polykloorattua dibentsofuraania (’PCDF’), joista 17 on myrkyllistä. Kansainvälinen syöväntutkimuskeskus ja muut tunnetut kansainväliset järjestöt ovat luokitelleet 2,3,7,8-tetraklooridibentso-p-dioksiinin (TCDD) ihmiselle syöpää aiheuttavaksi aineeksi. Elintarvikealan tiedekomitea on todennut Maailman terveysjärjestön (WHO) tavoin, että dioksiinien syöpää aiheuttavat vaikutukset eivät ilmene tietyn kynnysarvon alapuolella. Muut haitalliset vaikutukset, kuten endometrioosi, hermostolliset käyttäytymisoireet ja immunosupressiiviset vaikutukset, ilmenevät paljon alemmilla pitoisuuksilla, ja siksi niitä olisi pidettävä relevantteina määritettäessä hyväksyttävää annosta.

(3) Polyklooribifenyylit (’PCB:t’) muodostavat 209 yhdisteen ryhmän, joka voidaan jakaa kahteen ryhmään toksikologisten ominaisuuksien mukaan: 12 yhdisteen toksikologiset ominaisuudet vastaavat dioksiinien ominaisuuksia, ja siksi niistä käytetään usein ilmaisua ’dioksiinin kaltaiset PCB:t’. Muissa PCB:issä ei ole dioksiinin kaltaista toksisuutta, vaan niiden toksikologiset ominaisuudet ovat erilaiset.

---

[2] EYVL L 37, 13.2.1993, s. 1.
[3] EYVL C [...], [...], s. [...].
[4] EYVL L 77, 16.3.2001, s. 1.

(4) Kullakin dioksiiniyhdisteellä tai dioksiinin kaltaisella PCB:llä on erilainen toksisuustaso. Jotta näiden eri yhdisteiden toksisuutta voidaan verrata, on otettu käyttöön toksisuusekvivalenssikertoimien (’TEF’) käsite riskinarvioinnin ja säännösten mukaisen valvonnan helpottamiseksi. Tämä tarkoittaa, että 17 eri dioksiiniyhdisteen ja 12 dioksiinin kaltaisen PCB-yhdisteen analyysitulokset ilmaistaan yhtenä määrällisenä TEQ-yksikkönä (TCDD toxic equivalent concentration eli toksisuus-ekvivalenttipitoisuus).

(5) Dioksiinien ja PCB:iden kemiallinen ja biologinen hajoaminen on hidasta, ja siksi ne säilyvät ympäristössä ja kertyvät rehu- ja ravintoketjuun.

(6) Yli 90 prosenttia ihmisten dioksiinialtistuksesta on peräisin elintarvikkeista. Eläinkunnasta peräisin olevien elintarvikkeiden osuus kokonaisaltistuksesta on yleensä noin 80 prosenttia. Eläimet saavat dioksiinia lähinnä rehuista. Siksi rehut ja joissakin tapauksessa maaperä voivat olla mahdollisia dioksiininlähteitä.

(7) Elintarvikealan tiedekomitea antoi 30 päivänä toukokuuta 2001 elintarvikkeissa esiintyvien dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten PCB:iden riskinarviointia käsittelevän lausunnon, joka perustuu uuteen tieteelliseen tietoon, jota on saatu käyttöön sen jälkeen, kun kyseinen komitea antoi asiaa koskevan edellisen lausunnon 22 päivänä marraskuuta 2000. Tiedekomitea vahvisti dioksiinien ja niiden kaltaisten PCB:iden siedettäväksi viikkosaanniksi (’TWI’) 14 pg WHO-TEQ painokiloa kohti. Altistusarvioiden mukaan huomattavalla osalla yhteisön väestöstä ravinnon kautta tapahtuva saanti ylittää siedettävän viikkosaannin. Joissakin maissa riski voi olla erityisten ruokavaliotottumusten vuoksi tietyillä väestöryhmillä muita suurempi.

(8) Ravinnon kautta tapahtuvan ihmisten dioksiinialtistuksen vähentäminen on tämän vuoksi tärkeää ja välttämätöntä kuluttajien suojelun varmistamiseksi. Eräissä elintarvikeryhmissä on tavattu erityisen korkeita dioksiinipitoisuuksia. Elintarvikkeiden saastuminen on suorassa yhteydessä rehun saastumiseen, ja siksi on otettava käyttöön yhtenäinen toimintamalli, jotta vähennettäisiin dioksiinin esiintymistä koko ravintoketjussa eli ketjussa, joka ulottuu rehuaineista elintarviketuotantoon käytettävien eläinten kautta ihmisiin.

(9) Tiedekomitea on suositellut jatkuvia toimia, joilla dioksiinien ja samantyyppisten yhdisteiden ympäristöpäästöt voitaisiin rajoittaa niin vähäisiksi kuin käytännössä on mahdollista. Tämä on tehokkain ja toimivin tapa vähentää dioksiinien ja samantyyppisten aineitten esiintymistä ravintoketjussa ja samalla varmistaa, että ihmisen kehon kokonaiskuormitus vähenee edelleen. Tiedekomitea on todennut, että ihmisen maitoa ja verta koskevien tuoreiden tutkimusten mukaan dioksiinipitoisuudet eivät enää näyttäisi vähentyvän.

(10) Dioksiineille ja dioksiinin kaltaisille PCB:ille vahvistettavat enimmäismäärät ovat kuitenkin tarkoituksenmukaisia keinoja, kun halutaan välttää ihmisten liika-altistus ja estää sellaisten elintarvikkeiden jakelu, jotka ovat liian saastuneita esimerkiksi satunnaisen saastumisen tai altistumisen vuoksi. Lisäksi enimmäismäärien asettaminen on välttämätöntä, jotta voidaan panna täytäntöön säännöksiin perustuva valvontajärjestelmä ja taata sen yhtenäinen käytännön soveltaminen.

(11) Ihmisten dioksiinialtistuksen vähentämiseen tähtäävät toimet, jotka perustuvat yksinomaan dioksiinien ja niiden kaltaisten PCB:iden enimmäismäärien asettamiseen elintarvikkeille, olisivat riittävän tehokkaita ainoastaan sillä edellytyksellä, että kyseiset määrät asetettaisiin niin alhaisiksi, että suuri osa elintarvikkeista olisi todettava ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi. Yleisesti tunnustetaan, että dioksiinien aktiivinen vähentäminen elintarvikkeissa edellyttää enimmäismäärien tueksi toimenpiteitä, joilla edistetään ennakoivaa toimintamallia, johon kuuluvat toimintarajojen ja tavoitetasojen asettaminen elintarvikkeille sekä päästöjä rajoittavat toimenpiteet. Tavoitetasot osoittavat ne pitoisuustasot, joihin on päästävä, jotta suurimmalle osalle väestöä aiheutuva altistus saadaan laskemaan elintarvikealan tiedekomitean asettamaan siedettävään viikkosaantiin. Toimintarajat on toimivaltaisille viranomaisille ja toimijoille tarkoitettu väline niiden tapausten saamiseksi esiin, joissa on asianmukaista määrittää saastumisen lähde ja toteuttaa toimenpiteitä sen vähentämiseksi tai poistamiseksi tilanteissa, joissa tämän asetuksen säännöksiä ei ole noudatettu, sekä silloin, kun elintarvikkeissa havaitaan huomattavia tavanomaista taustakuormitusta korkeampia dioksiinimääriä. Tällä tavoin elintarvikkeiden dioksiinimääriä voidaan asteittain vähentää ja lopulta saavuttaa tavoitetasot. Jäsenvaltioille ollaan toimittamassa komission suositusta tästä aiheesta.

(12) Vaikka toksikologisesta näkökulmasta kynnysarvoja olisi sovellettava dioksiineihin, furaaneihin ja dioksiinin kaltaisiin PCB-yhdisteisiin, toistaiseksi enimmäismäärät on asetettu ainoastaan dioksiineille ja furaaneille eikä dioksiinin kaltaisille PCB:ille, koska viimeksi mainittujen esiintyvyydestä on saatavilla hyvin vähän tietoja. Seurantaa kuitenkin jatketaan varsinkin dioksiinin kaltaisten PCB:iden osalta, ja tarkoituksena on sisällyttää nämä aineet enimmäismääriin.

(13) Liiallinen dioksiinipitoisuuden elintarvikkeissa olisi arvioitava nykyisen taustakuormituksen perusteella, joka vaihtelee elintarvikkeesta toiseen. Enimmäistaso on taustakuormitus huomioon ottaen asetettava tiukasti mutta siten, että sitä voidaan noudattaa.

(14) Sovellettavia enimmäismääriä olisi tarkistettava määritellyn ajanjakson kuluessa enimmäismäärien laskemiseksi, jotta taataan, että kaikki elintarvike- ja rehuketjun toimijat tekevät kaikkensa dioksiinien esiintymisen rajoittamiseksi elintarvikkeissa ja rehuissa. Vuoteen 2006 mennessä olisi ihmisten altistusta dioksiineille vähennettävä kaiken kaikkiaan vähintään 25 prosenttia.

(15) Enimmäismääriä on vahvistettu lähinnä eläinperäisten elintarvikkeitten osalta. Niitä ei tällä hetkellä ole hevosen, vuohen eikä kanin lihalle eikä ankkojen, hanhien tai viiriäisten munille. Dioksiinin esiintymisestä näissä elintarvikkeissa on vain vähän tietoja. Enimmäismääriä ei ole toistaiseksi vahvistettu senkään vuoksi, etteivät nämä elintarvikkeet ole aineiden saannin kannalta merkittäviä. Enimmäismääriä ei ole vahvistettu myöskään viljalle, hedelmille tai vihanneksille, koska saastuminen on näissä elintarvikkeissa yleensä vähäistä, joten niiden vaikutus ihmisen kokonaisdioksiinialtistukseen on pieni. On kuitenkin paikallaan säännöllisesti seurata dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten PCB:iden pitoisuuksia myös näissä elintarvikkeissa.

(16) Kasviöljyissä ei yleensä ole merkittäviä pitoisuuksia dioksiineja tai dioksiinin kaltaisia PCB:itä. Koska kasviöljyjä saatetaan säännöllisesti markkinoille tai käytetään eläinrasvoihin sekoitettuina elintarvikkeiden ainesosina, kasviöljyille on paikallaan vahvistaa valvontaa varten enimmäismäärä.

(17) Käytettävissä olevien tietojen perusteella ei voida vahvistaa enimmäismääriä eri kala- tai kalataloustuotteille. Dioksiinin enimmäismäärä kalanrehuissa merkitsee sitä, että viljellyn kalan dioksiinipitoisuudet ovat merkittävästi pienemmät. Kun saatavilla on enemmän tietoa, tulevaisuudessa voi olla asianmukaista vahvistaa eri enimmäismääriä eri kala- ja kalataloustuotteille tai vapauttaa jotkin kalaryhmät enimmäismäärien soveltamisesta, koska ne eivät ole aineiden saannin kannalta merkittäviä.

(18) Seurantatietojen mukaan laidunkanaloissa ja puoli-intensiivisellä tuotantotavalla tuotettujen munien dioksiinipitoisuudet ovat korkeampia kuin häkkikanaloissa tuotetuissa munissa. Eri toimin voitaisiin varmistaa, että näiden munien dioksiinipitoisuus vähenee. Sen vuoksi on paikallaan säätää siirtymäajasta, jonka jälkeen enimmäismääriä sovelletaan laidunkanaloissa ja puoli-intensiivisellä tuotantotavalla tuotettuihin muniin.

(19) On tärkeää, että elintarvikkeiden kokonaisdioksiinipitoisuuksia vähennetään. Tämän vuoksi on kiellettävä enimmäismäärien mukaisten elintarvikkeiden sekä kyseiset määrät ylittävien elintarvikkeiden sekoittaminen.

(20) Kun otetaan huomioon erot eri jäsenvaltioiden välillä ja siitä syntyvä kilpailun vääristymisen riski, on yhteisön toimilla suojeltava kansanterveyttä ja varmistettava markkinoitten yhtenäisyys samalla kuitenkin suhteellisuusperiaatetta noudattaen.

(21) Tämän vuoksi asetusta (EY) N:o 466/2001 olisi muutettava.

(22) Elintarvikealan tiedekomiteaa on kuultu kansanterveyteen mahdollisesti vaikuttavista säännöksistä asetuksessa (ETY) N:o 315/93 olevan 3 artiklan mukaisesti.

(23) Pysyvä elintarvikekomitea ei ole antanut puoltavaa lausuntoa, joten komissio ei ole voinut päättää suunnitelluista toimenpiteistä neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 315/93 olevassa 8 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

*1 artikla*

Muutetaan asetusta (EY) N:o 466/2001 seuraavasti:

1) Lisätään 4 a artikla seuraavasti:

*”4 a artikla*

Liitteessä I olevassa 5 osassa tarkoitetuissa tuotteissa esiintyvän dioksiinin osalta kielletään seuraavat:

a) enimmäismäärien mukaisten tuotteitten sekoittaminen kyseiset enimmäismäärät ylittävien tuotteitten kanssa

b) enimmäismääriä noudattamattomien tuotteitten käyttäminen ainesosana muiden elintarvikkeiden tuotannossa.”

2) Lisätään 5 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio tarkistaa liitteessä I olevaa 5 osaa ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004 dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten PCB:iden esiintymisestä saatujen uusien tietojen perusteella erityisesti, jotta pystyttäisiin vahvistamaan enimmäismäärät myös dioksiinin kaltaisille PCB:ille.

Liitteessä I olevaa 5 osaa tarkistetaan uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006 pyrkimyksenä vähentää enimmäismääriä huomattavasti ja mahdollisesti asettaa enimmäismäärät muiden elintarvikkeiden osalta.”

3) Muutetaan liitettä I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

*2 artikla*

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta*
*Puheenjohtaja*

## LIITE

Liitteeseen I lisätään 5 osa seuraavasti:

”5 osa: Dioksiini (polykloorattujen dibentso-*para*-dioksiinien (PCDD:t) ja polykloorattujen dibentsofuraanien (PCDF:t) summa ilmaistuna Maailman terveysjärjestön WHO:n toksisuusekvivalentteina käyttäen WHO:n toksisuusekvivalenssikertoimia (TEF:t, 1997)

| **Tuotteet** | **Enimmäismäärät (PCDD + PCDF)[25] (pg WHO-PCDD/F-TEQ /g rasvaa tai tuotetta)** | **Näytteenotto-menetelmän kriteerit** | **Analyysi-menetelmän kriteerit** |
|---|---|---|---|
| **5.1.1 Liha ja lihatuotteet ([28]) jotka ovat peräisin**<br>– märehtijöistä (nautaeläimet, lampaat)<br>– siipikarjasta tai tarhatusta riistasta<br>– sioista<br><br>**5.1.2 Maksa ja maksatuotteet** | 3 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g rasvaa [26,27]<br><br>2 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g rasvaa[26,27]<br>1 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g rasvaa[26,27]<br><br>6 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g rasvaa[26,27] | Direktiivi 2001/../EY<br><br>Direktiivi 2001/../EY<br>Direktiivi 2001/../EY<br><br>Direktiivi 2001/../EY | Direktiivi 2001/../EY<br><br>Direktiivi 2001/../EY<br>Direktiivi 2001/../EY<br><br>Direktiivi 2001/../EY |
| **5.2 Kalanliha ja kalataloustuotteet ([29]) ja niistä saatavat tuotteet** | 4 pg WHO-PCDD/F-TEQ/tuorepainogramma[26] | Direktiivi 2001/../EY | Direktiivi 2001/../EY |
| **5.3 Maito ([30]) ja maitotuotteet, myös voirasva** | 3 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g rasvaa [26,27] | Direktiivi 2001/../EY | Direktiivi 2001/../EY |
| **5.4 Kananmunat ja munatuotteet ([31,32])** | 3 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g rasvaa [26,27] | Direktiivi 2001/../EY | Direktiivi 2001/../EY |
| **5.5 Öljyt ja rasvat**<br>– Eläinrasvat<br>– märehtijöistä<br>– siipikarjasta tai tarhatusta riistasta<br>– sioista<br>– eläimistä saatava sekarasva<br><br>– Kasviöljyt<br><br>– Ihmisravinnoksi tarkoitettu kalaöljy | 3 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g rasvaa[26]<br><br>2 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g rasvaa[26]<br>1 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g rasvaa[26]<br>2 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g rasvaa[26]<br><br>0,75 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g rasvaa[26]<br><br>2 pg WHO-PCDD/F-TEQ /g rasvaa[26] | Direktiivi 2001/../EY<br><br>Direktiivi 2001/../EY<br>Direktiivi 2001/../EY<br>Direktiivi 2001/../EY<br><br>Direktiivi 2001/../EY<br><br>Direktiivi 2001/../EY | Direktiivi 2001/../EY<br><br>Direktiivi 2001/../EY<br>Direktiivi 2001/../EY<br>Direktiivi 2001/../EY<br><br>Direktiivi 2001/../EY<br><br>Direktiivi 2001/../EY |

(25) Suurimmat pitoisuudet: suurimmat pitoisuudet lasketaan antamalla kaikille toteamisrajan alapuolelle jääville yhdisteille toteamisrajaa vastaava arvo.

(26) Enimmäismääriä tarkistetaan ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004 dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten PCB:iden esiintymisestä saatujen uusien tietojen perusteella erityisesti, jotta pystyttäisiin vahvistamaan enimmäismäärät myös dioksiinin kaltaisille PCB:ille. Niitä tarkistetaan uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006 pyrkimyksenä vähentää enimmäismääriä huomattavasti.

(27) Enimmäismääriä ei sovelleta elintarvikkeisiin, joiden rasvapitoisuus on alle 1 %.

(28) Nautaeläinten, lampaiden, sikojen, siipikarjan ja tarhatun riistan liha siten kuin se on määritelty neuvoston direktiivin 64/433/ETY 2 artiklan a alakohdassa (EYVL L 121, 29.7.1964, s. 2012), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/23/EY (EYVL L 243, 11.10.1995, s. 7), ja neuvoston direktiivin 71/118/ETY 2 artiklan 1 kohdassa (EYVL L 55, 8.3.1971, s. 23), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY (EYVL L 24, 30.1.1998, s. 31), ja neuvoston direktiivin 91/495/EY 2 artiklan 2 kohdassa (EYVL L 268, 24.9.1991, s. 41), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/65/EY (EYVL L 368, 31.12.1994, s. 10), paitsi syötävät sivutuotteet siten kuin ne on määritelty direktiivin 64/433/ETY 2 artiklan e alakohdassa ja direktiivin 71/118/ETY 2 artiklan 5 kohdassa.

(29) Kalanliha ja kalataloustuotteet sellaisina kuin ne on määritelty neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 1 artiklan luettelon a, b, c, e ja f alakohdassa (EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22). Enimmäismääriä sovelletaan äyriäisiin taskuravun ruskeaa lihaa lukuun ottamatta sekä pääjalkaisiin ilman sisälmyksiä.

(30) Maito (raakamaito, maitopohjaisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettu maito sekä lämpökäsitelty maito siten kuin ne on määritelty neuvoston direktiivissä 92/46/ETY (EYVL L 268, 14.9.1992, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 94/71/EY (EYVL L 368, 31.12.1994, s. 33)).

(31) Kananmunat ja munavalmisteet siten kuin ne on määritelty neuvoston direktiivin 89/437/ETY 2 artiklassa (EYVL L 212, 22.7.1989, s. 87).

(32) Laidunkanaloissa (free-range eggs) tai puoli-intensiivisellä tuotantotavalla (semi-intensive eggs) tuotettujen munien – siten kuin ne on määritelty komission asetuksen (ETY) N:o 1274/91 18 artiklassa (EYVL L 121, 16.5.1991, s. 1) – on oltava vahvistettujen enimmäismäärien mukaisia 1 päivästä tammikuuta 2004.”